

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Městského soudu v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2017, č. j. 46 A 61/2017 – 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřoval v postupu žalovaného ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 77 INS 8514/2016. Krajský soud shora označeným usnesením rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž zpochybňoval zákonnost postupu krajského soudu.

Žalovaný se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přípustná. S ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, podle něhož v případech, kdy kasační

stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jakým je také usnesení o postoupení věci příslušnému soudu, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek, netrval Nejvyšší správní soud na podmínce zastoupení advokátem a úhradě soudního poplatku ani v posuzované věci.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

V posuzovaném případě podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil Městský soud v Praze, resp. předsedu Městského soudu v Praze (konkrétně *„ŽALOBA PROTI NEZÁKONNÉMU ZÁSAHU PROTI rozhodnutí ve věci sp. zn. MSPH 77 INS 8514/2016, vydanému Městským soudem v Praze, resp. předsedou Městského soudu v Praze Liborem Vávrou dne 1. 12. 2016“*). Krajský soud vycházel ve svém závěru ze skutečnosti, že žalovaný, tedy předseda Městského soudu v Praze, má sídlo na území hlavního města Prahy, a proto místně příslušným soudem k projednání žaloby je Městský soud v Praze, jehož soudní obvod zahrnuje právě území hlavního města Prahy.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že úvaha krajského soudu je zcela správná, a nelze jí proto ničeho vytknout (srov. též bod 1. přílohy 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, jenž stanoví, že „[d]*o obvodu Městského soudu v Praze patří obvody obvodních soudů pro Prahu 1, Prahu 2, Prahu 3, Prahu 4, Prahu 5, Prahu 6, Prahu 7, Prahu 8, Prahu 9 a Prahu 10. Sídlem Městského soudu v Praze je hlavní město Praha.*“). Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu napadeným usnesením postoupil místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

S ohledem na uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proti ji v souladu s § 110 odst. 1 větou poslední s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. června 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu